

[Johannes Hansen.]
 spurgte om i Aftes, idet mit Spørgsmaal gjaldt den Jord, som allerede paa det nuværende Tidspunkt er udstykket i Sønderjylland. Jeg tænker her paa Domænegårdene og de Jorder, der har været udbudt dernede. Det angik ikke de Jorder, som det ærede Medlem har indkøbt i Løbet af Sommeren, for jeg ved, at der skal fremsættes et særligt Lovforslag om, hvordan de skal udstykkes. Det ærede Medlem hævder, at alle Ansøgerne har foretrukket at faa Jorden efter Oktober-Loven, men naar disse faar Jorden til den Pris, som den er sat til i Jordværdi, medens de, der eventuelt ønsker en Parcel efter den gamle Jordlov, skal betale en højere Pris, saa mener jeg, at det alligevel er en ret stærk Fristelse at sætte de unge Mennesker i, som eventuelt ønsker at bygge deres Hjem dernede, thi det er jo en Kendsgerning, at der ikke er ret mange af dem, der har overdrevent mange Penge. Derfor vil jeg meget gerne have, at det ærede Medlem svarer mig direkte paa dette Spørgsmaal, om de vedkommende, der ønskede Jord dernede af den allerede udbudte, har kunnet faa den til den Pris, som den er sat til i Jordværdi, selv om de ønskede at faa den efter den gamle Jordlov.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Mit Svar angik de Arealer, der allerede er afhændet nede i Sønderjylland, de offentlige Arealer under Domænegårdene, og gik ud paa, at de, der ønskede at overtage disse Arealer til fri Disposition og til fri Spekulation, men ikke vilde underkaste sig den svingende Forrentning, som de gentagne Vurderinger kan give, maa være klar over, at de maa give en Pris, der vel er billig, men nogenlunde i Forhold til Arealets Værdi svarer til den Pris, vi kan købe tilsvarende Arealer til i det frie Marked. Det er ganske uberegtiget at ville forlange, at en Mand, der ønsker at disponere frit over et Jordstykke, overdraget ham af Staten, skulde faa det til samme Pris som den Borger, der ønsker det samme Jordstykke paa den Betingelse, at han til enhver Tid vil forrente dets Værdi til det offentlige. Der er ingen som helst Rimelighed i at forlange, at de to skal have det til samme Pris, thi det vilde føre til, at den, der erhverver et Jordstykke til Jordværdiansættelsen i Dag under Lavkonjunktur, under Højkonjunktur vil kunne

faa Lejlighed til som Spekulant selv at indkassere Værdistigningen.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg har to Gange under denne Finanslovdebat stillet et bestemt Spørgsmaal til det radikale Parti, og jeg havde ventet, at den radikale Ordfører vilde have givet mig Svar derpaa nu. Som den ærede radikale Ordfører ved, har et af hans Partis Medlemmer under Kirkedebatten ved denne Finanslovbehandling stillet den bestemte Betingelse overfor den højtærede Kirkeminister for at gaa med til Præsteembeders Sammenlægning i Fremtiden, at denne Sag blev forelagt Rigsdagen. Jeg har gentagende spurgt det radikale Parti: Staar det ærede Medlem Hr. Steen ene med sin Opfattelse, eller staar det radikale Parti bagved? Jeg gentager nu Spørgsmaalet og spørger den ærede Ordfører for Partiet: Billiger det radikale Parti, at en Kirkeminister mod Menighedernes Ønske ganske administrativt foretager Sammenlægninger af Præsteembeder, selv om Menighedernes Ønske er underbygget med Grunde, der anerkendes af Stedets Provst og Biskop? Jeg beder om et Svar.

N. Neergaard: De Bemærkninger, der er blevet gjort mod, hvad jeg har tilladt mig at fremsætte, har været baade faa og svage, saa jeg vil kunne fatte mig overordentlig kort. Til den højtærede Finansminister skal jeg blot sige dette, at det, der er Spørgsmaalet, er jo, om de Nedsættelser, som den højtærede Finansminister sagde var hidført af det socialdemokratiske Ministerium, i alt væsentlig er automatiske Nedsættelser, eller om de er Nedsættelser, som følger af bestemte Lovgivningsforanstaltninger eller større Forslag i besparende Retning paa Finansloven. Thi den højtærede Finansminister vil jo ikke kunne nægte, at der ligger Hovedforskellen paa Nedsættelserne fra hans Ministertid og fra den følgende. De første var i alt væsentligt automatiske, de andre en Følge af bestemte Forslag til Love eller større besparende Forslag paa Finansloven.

Jeg skal saa endnu kun gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Udenrigsminister. Den højtærede Udenrigsminister kunde ikke forstaa, hvorfor jeg nævnte Tiden omkring 1915—16 som Skæringsaaret, om jeg saa maa sige, med Hensyn til det radikale Partis afgørende Vending